

Kırıkhandada Bir Çilekeş

– Alaca · 04 Ocak 2020

Şu dağ ceylanının, ürkek ve mahzun,
Bakışı yârimi, andırır mı ki?
Kırıkhan Çayı'nın, ince ve uzun,
Akışı hârımı, söndürür mü ki?

Bendim hasret çekip, candan usanan,
Dibini görmüşken, çile-tasanın,
Ocağına düştüm, Doktor Hasan'ın;
Dikişi yaramı, ondurur mu ki?

Gölbaşı'nda günüm, keşke ağarsa,
Nilüferler huzur, meşke çağırsa,
Aziz Tok Amik' ten, türkü çığırsa;
Şakışı zârımı, dindirir mi ki?

Kanatlı'dan geçer, fener alayı,
Kalaycılar sürer, bakır kalayı,
Bir dilber mendille, döner halayı;
Çekişi serimi, döndürür mü ki?

Temmuzda sıcaklar, azar da azar,
Kavunlar yetişir, pamuklar uzar,
Güneşi kıpkızıl, olsa ne yazar;
Yakışı derimi, yandırır mı ki?

Viran kale Şalan, buruk susarken,
Yaylalardan Alan, ağır basarken,
Muşlu Tepesi'nden, garbi eserken;
Yokuşu terimi, dondurur mu ki?

Karasu çağlayıp, bulur Asi'yi,
Yaşlanıp tutmadan, henüz asayı,
Kiraz dudaklardan, tatlı buseyi;
O kişi şurama, kondurur mu ki?

Gelse azalırdı, ağrım bir nebze,
Gözleri reçete, kirpikler imza,
Karşıma geçerek, aşk ile gamze;
Çakışı veremi, yendirir mi ki?

04.01.2020

Muhittin Alaca